

HASANI- BASRİ (RAHMETULLAHİ ALEYH)'İN HUTBESİ

Hamd âlemlerin rabbi olan Allah'adır. En faziletli Salât ve en mükemmel teslimatlar âlemlere rahmet olarak gönderilen (Hz. Muhammed a.s) ve Onun tertemiz ehl-i beytine ve ashabına olsun.

Ey Âdemoğlu! Senin için dünyadaki nasibinden daha büyük bir zenginlik yoktur. Sen ahiretteki nasibine dünyadaki nasibinden daha çok muhtaçsın. İnsanlar kısım kısımdır. Önemseyen tasa sahibi mümin (ki, tedavisi mümkündür!). Anlayışı kıt bedevi, yalancı münafık ve refah içerisinde yaşayan dünyeviperest kişi. Bir nida edici onlara seslendiğinde ateşin (etrafında dönen) kelekler gibi, sivrisinekler gibi onlara tabi olurlar.

Hasan-ı (Basri)'nin nefsi, yed-i kudretinde olan (Allah'a) yemin olsun ki, bu belde mü'min ancak tasası ve derdi olan kişidir. Bir mü'min için Allah'a kavuşuncaya kadar rahatlık yoktur. İnsanlar afiyet içerisinde yaşadıkları sürece bilinemezler (kapalıdır). Ancak, bir bela musibet geldiği zaman, asıl kişilikleri ortaya çıkar. Bundan sonra mü'min imanı üzere, kâfir ise nifakı üzere olur.

Ey kavmim! Şüphesiz ki Allah'ın nimetleri sizlerin amellerinizden daha faziletlidir. Rabbinize koşunuz. Cennet (dışında) mü'mine rahatlık yoktur. Mü'mine nefsinin (nasihat) devam ettiği sürece hayır üzere devam eder. Muhasebesi onun gayretindendir.

Ey âdemoğlu! Ahiretine mukabil dünyanı sat ki, her ikisini de kazansın. Dünya mukabili ahiretini satma ki yoksa her ikisini de kaybedersin.

Ey âdemoğlu! İnsanları hayır içerisinde görürsen o hayırda onlarla yarış, onları şer işlerinde görürsen onlara gıpta etme. Bu dünyada kalış süresi azdır. Ahiret ise sonsuzdur.

Ümmetiniz en son ümmettir. Sizler de ümmetinizin en hayırlısıdır. Sizin en hayırlınız (bile alalece) götürüldüler. Sizin (sonunuzun) ne olacağınız bekliyorsunuz!?

Allah'a yemin olsun ki; ümmetinizden başka bir ümmet, nebinizden başka bir nebi yoktur. Kitabınızdan başka bir kitap (da) yoktur. Sizler insanları sevk ediyor (yönetiyor)sunuz, Kiyamet de sizi takip ediyor! Önden gidenleriniz sonradan (kendilerine) kavuşacaklarınızı bekliyor.

Her kim ki, Muhammed (a.s)'ı gördü, şüphesiz ki o sabah akşam (öteki dünyaya) gidenleri (de) görmüştür. (Bunlardan kimileri) tuğla üstüne tuğla, çöp üstüne çöp koymamıştır. Ona sancak teslim edilmiş ve o da işe ciddiyetle sarılmıştır!. Acele edin! Acele edin! Hayırda yarışın! Hayırda yarışın!

Nereye (doğru) çıkıyorsunuz! Kâbenin rabbine yemin olsun ki, (işte) geldiniz; sizin en hayırlınız (bile) kavuştu, sizler ise her gün daha da aymazlaşıyorsunuz; neyi bekliyorsunuz?!

Allah (c.c) kendisinden katından bir ilimle donanmış olarak, kulu Muhammed (sav)’i gönderdi. Onu kendisi için seçti, onu risaletle görevlendirdi, ona kitabını indirdi. Yaratılmışların en hayırlısı en seçkini, kullarına gönderdiği elçisi olarak... Sonra onu dünyada yeryüzü ehlinin (gözü kulağı olan) bir yere koydu ve yeryüzünde ona yetecek kadar nimet verdi. Sonra şöyle buyurdu: “Andolsun ki sizler için Allah’ın resulünde güzel örnekler vardır.” Ancak bazı kavimler onun (getirdiği) hayat tarzından yüz çevirdiler. Rabbinin onun için razı olduğu şeylere içerlediler! Bu sebeple Allah (c.c) onları rahmetinden uzaklaştırdı ve onlara gazap etti.

Ey âdemoğlu! Ayaklarınla yeryüzünde yürü, kabrin o (devasa) yeryüzünün (küçücük) bir parçasında olacaktır. Bilesin ki, sen ana rahmine düştüğün andan beri ömrünü tüketmekte. Allah (c.c), bakıp ibret alan insana rahmet etsin, o kişi tefekkür eder ve ibret alır, görür ve sabreder. Öyle kavimler de vardır ki, görürler, fakat sabretmezler; onların kalplerin korku salınır. Ve ne istediklerini bilemezler, uzaklaştıkları şeye de dönemeyiz olurlar...

Ey âdemoğlu! Şu sözleri hatırla: “Her insanın yaptığı işleri boynuna astık, kıyâmet günü de apaçık yazılmış bir kitap olarak meydana çıkaracağız onları, herkes, ne yapmışsa hepsini o kitapta yazılmış bulacak. Oku kitabını! Bugün hesap sorucu olarak sana nefsin yeter.” (İsra, 13-14)

Sizi şüpheye düşürecek şeyler(le uğraşmayı) bırakıp, şüpheye düşürmeyecek şeylere bakınız. (Din adına ahkâm kesen) zalimler zuhur etti, âlimler azaldı, sünnet azaldı, bidatler yaygınlaştı.

Ben bir takım insanlarla sohbet arkadaşı oldum, onlar insanlar için göz nurudur, kalpler için ise ciladır. Ben sizlerin, (ellerinizle işlediğiniz) kötülüklerden dolayı azap görmenizden daha çok kendilerinin iyiliklerinin reddolunmasından endişe duyan bir takım topluluklar gördüm. Sizin haram olan şeylere karşı olan zahitliğinizden ((yüz çevirip kaçınmanızdan) daha çok, onlar helal olan şeylere karşı zahit idiler (yüz çevirip kaçınıyorlardı). Bir fısıltı duyuyorum, ama insan göremiyorum... İnsanlar gittiler, (sanki) insancıklar kaldı... Şayet içinize gömüp gizledikleriniz bir ortaya çıksaydı! Sizler birbirinizle tabakları (en değersiz şeyleri) hediyeleştiniz fakat birbirinizle nasihatleşmediniz. (Şimdi) buna vereceğiniz cevabı hazırlayınız. Lakin sizler mes’ulsünüz. Mümin, dini kendi görüşünden almaz. O dini Rabbinden alır. Ehli bu gerçeği (anlama konusunda) gayret sarf eder ve onlarla nefsanî arzularının arasına mesafe koyar. Fazileti bilen, neticeyi uman kimse ancak buna sabredebilir, başkası değil. Dünyaya minnet eden ahireti yerer. Allah’a kavuşmayı istemeyen, ancak öfkesini (dizginleyemeyen) kimseden başkası değildir.

Ey âdemoğlu! İman zâhirî (görüntünün) süsleyerek ve temennilerle olmaz! Lakin iman kalpteki vakarla ve o imanı tasdik eden amelle olur. Helal ve hoş olan şeyleri kazanan, infak niyeti olan ve fazla(sını) başkalarıyla paylaşmasını bilen kimselere Allah (c.c) merhamet eylesin.

www.arapcayarismalari.org.tr

İnfak edilecek bu ihtiyaç fazlasını Allah (c.c)'ın (emirleri doğrultusunda) yönlendiriniz ve onun emrettiği yerlere veriniz. (Bilesiniz ki,) sizlerden öncekiler, dünyalık ihtiyaçlarından kendilerine yetecek kadarını alıyor, fazlasını da başkalarına veriyorlardı...

Ölüm dünya (hayatınıza) halel getirdi ve onu rezil rüsva etti... Hayır! Vallahi, hiçbir kalp sahibi yoktur ki dünya (hayatında) ferahlık bulmuş olsun!. Tamamı dalâlet olan, sonu cehennem ateşi olan bu farklı yollardan sakınınız. Ben bu ümmetin ilk nesli olan sahabeden bir topluluğa yetiştim. Onlar, gece olduğunda başlarını secdeye koyarlar ve gözyaşları yanaklarını ıslatırdı, boyunlarını bükerek rablerine münacatta bulunurlardı. İyilik yaptıklarında iyilikleri onları sevindirirdi, iyiliklerini Allah (c.c)'ın kabul etmesini dilerlerdi. Bir kötülük yaptıklarında da, kötülüklerine üzülürlerdi ve Allah (c.c)'ın kendilerini bağışlaması (gece gündüz) yakarırlardı.

Ey âdemoğlu! Hak olan bir şeyi (riya olsun diye) yapma. Utanmak suretiyle de hakkı işlemekten geri durma. Şayet, (elindeki nimeti) “bahtiyarlık” olarak görebilirsen, (bilesin ki,) burada sana yetecek hiçbir şey yoktur! Şayet, sana yetecek olan şey “bahtiyarlık” ise; dünyalık az bir şey (bile) senin için yeterlidir...

Her zaman duamız: Âlemlerin Rabbi olan Allah’a hamd etmektir...